

З ІСТОРІЇ АРХЕОЛОГІЇ

Наталя БУЛИК

НАУКОВІ З'ЇЗДИ XIX СТ. ТА УЧАСТЬ У НИХ ЛЬВІВСЬКИХ АРХЕОЛОГІВ

У XIX ст. археологія набирає виняткової популярності у всій Європі. Цей час характеризується не лише романтичним захопленням викопними предметами, але й виокремленням її у самостійну науку. Розвиток археології спонукав вчених до організації археологічних виставок, фахових видань та наукових конгресів. Власне археологічні форуми, які набули особливої популярності, проводилися у різних містах та збирали археологів з метою обміну досвідом, обговорення результатів польових та камеральних досліджень з археології, запровадження у практику нової методики розкопок.

У цьому контексті на увагу заслуговує львівська археологія, період зародження якої припадає на початок XIX ст. Важливий вплив на розвиток археологічної науки у Львові у XIX ст. мали археологічні з'їзди. Основою для їх організації та проведення послужило значне накопичення археологічних матеріалів, відкриття нових пам'яток, зростаючий інтерес до старовинних речей та потреба їх наукової інтерпретації, а також поява фахових дослідників.

Представники львівської археології у другій половині XIX ст. були відомими далеко за межами Галичини. Аналіз джерел дає можливість твердити, що львівських дослідників запрошували на археологічні форуми, які відбувалися у різних містах, в тому числі і на території Російської імперії.

Археологічні з'їзди скликалися Московським археологічним товариством, яке виникло з ініціативи графа А. Уварова у 1864 р. [Скирда, 2003, с. 15]. За період 1869–1911 рр. відбулося п'ятнадцять з'їздів, шість з яких проведено на території України. У числі перших учасників бачимо Якова Головацького. Працюючи професором української мови і літератури (1848–1867), він великого значення надавав історичним кореням українського народу, глибоко цікавився археологічними пам'ятками нашого краю, стародавніми речами, випадковими знахідками. Завдяки проведеній пошуковій археологічній роботі Я. Головацький зібрав велику кількість археологічних відомостей та матеріалів і оформив їх у свого роду каталог. Результати цієї роботи оприлюднено у 1869 р. у Москві на *I Археологічному з'їзді*. Я. Головацький був єдиним представником від Східної Галичини. Доповідь про слов'янські доісторичні пам'ятки Галичини була оперта на інформацію, почерпнуту з робіт І. Ступницького, досліджень та матеріалів А. Петрушевича, а також І. Вагилевича, С. Кунасевича та ін. [Головацький, 1871, с. 219–242; Kostrzewski, 1949, s. 47].

У 1870 р. відбувся *З'їзд педагогів у Коломиї*. До участі у з'їзді запрошено відомого археолога Ісидора Шараневича, який у своїй доповіді намагався пояснити присутнім, яке значення має дослідження археологічних пам'яток. Зокрема, він наголошував на важливості наукових досліджень могил, курганів, городищ, руїн замків, цвинтарів, монастирів і викопних знахідок для вивчення історії. "*Набагато частіше зустрічаються в нашому краї іншого роду історичні пам'ятки. Це – земляні насипи, кургани, городища і їх урочища*" [Szaraniewicz, 1870, s. 4].

Багатьох важливих питань археології торкалися фахівці природничих дисциплін. Зокрема, у 1875 р. у Львові відбувся *II З'їзд лікарів і природознавців*, на якому з доповіддю про кам'яну епоху і її поділ на три періоди виступив краківський дослідник-аматор Ян Завіша. Виступ дослідника сприяв започаткуванню "*археологічного напрямку в природничих дослідженнях*" [Laszak, 2004, s. 81] і мав важливе значення для розвитку львівської археології.

Вагомим чинником, який впливав на поширення археології у Європі, нових поглядів на походження людини мав *Міжнародний конгрес антропології та передісторичної археології*,

створений з ініціативи Габрієля де Мортільє у 1866 р. [Лех, 2006, с. 30]. У 1876 р. у Будапешті відбулася 8-ма сесія конгресу. У відповідь на запрошення, яке надійшло до Крайового Археологічного Товариства, відділ вибрав С. Крижанівського з дорученням взяти особисту участь в конгресі і налагодити стосунки товариства з іншими схожими установами, які будуть представлені на Конгресі [Kronika Towarzystwa..., 1876]. Загалом метою поїздки С. Крижанівського на Міжнародний конгрес було налагодження наукових контактів між дослідниками Львова та інших європейських шкіл, що передбачало обмін досвідом, спільні дослідження, наукові проекти та ін. [Abramowicz, 1991, s. 61, 124, 109]. Ще одним учасником від Східної Галичини був відомий археолог, краєзнавець А. Шнайдер [Schneider, 1877, s. 117–127].

На особливу увагу заслуговує З'їзд руських і польських археологів 1885, що відбувся у Львові. На організаційних моментах цього наукового заходу доцільно зупинитися детальніше. Місцем проведення з'їзду не випадково став Львів, адже в останній чверті XIX ст. він був відомим науковим археологічним центром. Археологічну діяльність у Львові розгорнуло Крайове археологічне товариство, Ставропігійський інститут, Народний дім, Львівський університет. Із науковими осередками Львова співпрацювало багато відомих археологів Києва, Кракова, Варшави, Праги, Відня та інших міст. Ідея проведення з'їзду офіційно виникла ще 10 липня 1883 р. під час наукового семінару, який львівські дослідники проводили в стародавньому Галичі [Съезд археологической комиссии, 1883]. Цю ідею висунув В. Дідушицький, який і займався організаційними питаннями з'їзду [ЦДІАУЛ, ф. 192, оп. 1, спр. 30, арк. 13.]. Із Кракова на семінар прибули відомі дослідники І. Лепковський, А. Кіркор, П. Луцкевич, І. Соколовський та П. Земенський. Делегацію науковців зі Львова очолив професор І. Шараневич. У складі львівської делегації були такі відомі фахівці, як професор Львівської Політехніки, архітектор Ю. Захарієвич, архітектор В. Кагорний, К. Відман та ін. З невідомих причин А. Петрушевич участі у науковому семінарі не брав. Основною метою семінару у Галичі було обговорення результатів археологічних досліджень у попередніх польових сезонах та встановлення напрямків подальших науково-дослідних робіт [З'їзд археологів у Галичі, 1883].

Підготовка до з'їзду археологів у Львові тривала упродовж 1883–1884 рр. Для проведення з'їзду археологів потрібні були кошти. На зборах 20 листопада 1884 р. голова Крайового археологічного товариства В. Дідушицький звернувся до учасників засідання із закликом фінансово підтримати проведення з'їзду. Добровільний збір коштів розпочався безпосередньо в залі засідання і продовжився кілька наступних днів. Левову частку витрат на організацію цього заходу покрили своїм коштом В. Дідушицький, К. Лянцкоронський, Галицький сейм і Львівська міська рада [Чорновол, 2005, с. 221]. До участі в нарадах з питань організації з'їзду в якості консультантів було запрошено відомих науковців та спеціалістів із провідних наукових та навчальних закладів (Б. Барановського, Е. Бужинського, Л. Цвіклінського, Е. Огоновського, Ю. Захарієвича та інших). Для вирішення організаційних питань було створено Виконавчий комітет [ЦДІАУЛ ф. 192, оп. 1, спр. 30, арк. 13]. Головою Комітету став В. Дідушицький, його заступником – І. Шараневич, секретарем – К. Відман. Для участі у з'їзді провідним спеціалістам у галузі археології було розіслано офіційні запрошення. За нашими підрахунками, було відправлено понад 150 запрошень. Разом із запрошеннями розсилалися програми та урочисті звернення з нагоди проведення з'їзду. Запрошеним учасникам пропонували “зголоситися” і взяти участь у виступах та дебатах. В. Дідушицький мав намір запросити до участі у з'їзді вчених з Британії, Німеччини та Франції [Чорновол, 2005, с. 223].

Проведення наукового форуму призначено на липень 1885 р. Офіційними мовами з'їзду були українська і польська. Тому організатори заздалегідь сформувавши дві секції. Руську секцію очолив І. Шараневич, польську – В. Дідушицький. З числа українських науковців важливі та проблематичні доповіді подали О. Огоновський, І. Шараневич, д-р Целевич. У місцевій тогочасній пресі з'явилися повідомлення про те, що на з'їзд до Львова прибудуть археологи з Києва (В. Антонович і М. Кибальчич), з Харкова (Д. Багалій і М. Яворницький) [З'їзд археологів..., 1885].

Підготовка з'їзду мала зтяжний характер. З невідомих причин час його відкриття та проведення кілька разів переносили. Останньою менш-більш визначеною датою став вересень 1885 р. Це викликало невдоволення серед багатьох львівських науковців, оскільки у вересні розпочиналося навчання у українських навчальних закладах (у Польщі початок навчання розпочинався у жовтні) і тому українські вчені з інших регіонів не могли взяти участь у роботі з'їзді. На нашу думку, ця причина була створена штучно, щоб зменшити кількість українських доповідей, що могло б вплинути на успіх української археологічної науки.

На противагу ситуації, що склалася, І. Шараневичу на організаційних зборах руської секції було доручено прослідкувати, чи повноцінно будуть представлені українські доповіді. Було висунуто тезу про те, що, коли українська археологічна наука буде представлена слабше, ніж польська, то нехай з'їзд називається тільки польським. Цей момент організації знайшов відображення на сторінках української преси, зокрема *“на Шараневичу, як на голові руської секції, лежить відповідальність прослідкувати чи повноцінно будуть представлені руські реферати на противагу польським, якщо українська наука має бути слабше представлена ніж польська то нехай з'їзд називається лише польським”* – писала газета *“Діло”* [З'їзд археологів..., 1885].

Робота з'їзду розпочалася 9 вересня 1885 р. у приміщенні Львівської Політехніки. Всього на з'їзд прибуло близько 50 осіб, тобто лише 1/3 із загального числа запрошених. Із українських дослідників давньої історії зі Львова у з'їзді взяли участь Ю. Пелеш, І. Шараневич, Л. Лаврецький, П. Белінський. Польську сторону представляли Ю. Майер, М. Соколовський, А. Кіркор, Ж. Цешковський, К. Лянцкоронський, К. Смолька та ін. [Відкриття виставки археологічної, 1885; ЦДІАУЛ ф.192, оп.1, спр. 30, арк. 13]. З'їзд відкрив голова організаційного комітету В. Дідушицький, який у вступному слові високо оцінив наукові здобутки українських археологів.

На пропозицію В. Дідушицького президію з'їзду обрали з чотирьох осіб [Ossowski, 1888, s. 209]. Її очолив голова Академії Науки та Мистецтва з Кракова Ю. Майер, заступником голови президії став проф. М. Соколовський, секретарем – Г. Оссовський, а членом бюро – проф. Л. Цвіклінський.

Після закінчення пленарного засідання робота археологічного з'їзду продовжилася у двох секціях – археологічній та історичній. У роботі археологічної секції взяли участь Г. Оссовський, А. Кіркор, П. Земецкий, І. Шараневич та інші відомі науковці.

У доповідях польських дослідників досить виразно простежувалася тенденція пошуку спільних рис у залишках матеріальної культури на території Західної та Східної Галичини. Так, Г. Оссовський у доповіді на тему *“Чи існує характерна різниця між археологічними знахідками знайденими на Русі і археологічними знахідками в руслі Вісли?”* намагався показати однотипність та єдність культурних надбань, які формувалися ще у римський час. Однак, дослідник вказував на відмінні риси і на поставлене питання відповідь була ствердна, що племена, які заселяли ці території *“без сумніву, відрізнялися”* [Ossowski, 1888, s. 212]. Інший польський дослідник – А. Кіркор підняв перед учасниками з'їзду проблему, яка, на його думку, відображала походження доісторичних пам'яток Покуття і Східної Галичини. У місцевих доісторичних матеріалах він відшукував аналогії з відомих західноєвропейських культур і тим самим намагався показати вирішальний вплив Заходу на етнокультурні процеси у Прикарпатті. Дискусійним виявився виступ професора І. Шараневича на тему *“Вказівки в писемних джерелах, а особливо в документах і актах до археологічних досліджень.”* Перш за все, автор поставив проблему комплексного дослідження історичного минулого із використанням різнотипних джерел. Писемні джерела не лише збагачують та персоніфікують історію, але й є важливим інструментом для згладження національних протиріч.

На засіданні історичної секції були зачитані доповіді К. Відмана *“Про оборону міста Львова”*, В. Дідушицького *“Про церковні справи на Русі”* та інші історичні розвідки.

Єпископ Юліан Пелеш відзначив, що Східна Галичина береже у своїх надрах багато безцінних пам'яток давньої культури і вимагає від фахівців комплексних археологічних досліджень [З археологічного з'їзду, 1885].

У резолюції з'їзду відзначено значні здобутки археологічної науки Львова, але для дальшого розвитку археологічних досліджень у Східній Галичині було прийнято рішення просити сейм підтримати фінансування науково-дослідницьких робіт у краї. З метою підготовки кваліфікованих кадрів висловлено пропозиції про відкриття кафедри археології у Львівському університеті. Прийнято постанову про покращення закладів охорони пам'яток історії у Львові та Кракові [Ossowski, 1885, s. 428].

У 1890 р. О. Чоловський брав участь у роботі *Другого з'їзду істориків*, який проходив у Львові. Дослідник виступив з власною теорією щодо положення княжого Галича. Він звернув увагу на село Крилос, на його оборонні вали, у яких бачив залишки княжого Галича. Однак він дотримувався думки, що головною і єдиною підставою для означення місця давньої столиці є локалізація городища шляхом археологічних досліджень та встановлення місцезнаходження Успенського собору. На з'їзді істориків було прийнято ухвалу про необхідність виконання дальших пошукових робіт та досліджень у Галичі. Ця ухвала спричинилася до того, що О. Чоловський отримав від консерватора В. Дідушицького фінансування на проведення археологічних досліджень на терені колишнього Галича [Пастернак, 1944, с. 31–32].

На окрему увагу заслуговують археологічні з'їзди, які проходили в Російській імперії. В силу політичних обставин львівські дослідники, які належали до іншої імперії – Габсбургів, не відзначалися особливою активністю на цих наукових форумах. Однак, окремі представники львівської археологічної школи отримували запрошення та були учасниками з'їздів. Зокрема, львівські дослідники І. Шараневич та А. Петрушевич взяли участь у роботі *IX Археологічного з'їзду*, який з 1 по 4 серпня 1893 р. проходив у Вільно [Труды Виленского..., 1893, с. 53; Blombergowa, 1988, s. 100–101].

У 1899 р. окремі члени НТШ отримали запрошення взяти участь у *XI археологічному з'їзді* в Києві. Наукове товариство запропонувало 30 цікавих наукових виступів [В Києві готуються до XI археологічного з'їзду, 1899, с. 66; 303, с. 37; Крип'якевич, 2001, с. 245]. Програму роботи львівської делегації склав І. Франко [Крушельницька, 1998, с. 102]. Були заплановані доповіді І. Шараневича про дослідження могильника у с. Чехи, М. Грушевського, Ф. Вовка. Сам І. Франко мав виголосити доповідь про локалізацію літописного Звенигорода [Вовк, 1909; Бандрівський, 1994, с. 47; Берест, 2006, с. 13].

Однак вимога, яку поставило Товариство перед організаторами з'їзду (українська мова нарівні з російською), не була виконана, і члени Товариства не взяли участі у роботі з'їзду [Франко, Гнатюк, 1899, с. 197–198]. Ситуацію загострило те, що в переліку робочих слов'янських мов з'їзду українська мова числилась. Коли члени Товариства звернулися до організаційного комітету з'їзду, то їм дали пояснення, що виголосити реферати можна й українською, однак до друку в “Трудах” вони приймаються лише у російському варіанті. Однак, перед початком роботи з'їзду Міністерство освіти дало дозвіл на виголошення рефератів українською мовою лише на закритих засіданнях, де кількість присутніх не перевищуватиме 25 осіб. За таких умов НТШ відмовилося від участі у з'їзді, а реферати були видані окремим томом Записок НТШ [Записки НТШ, 1899].

Аргументована відмова галицьких вчених на чолі з М. Грушевським від участі у з'їзді забезпечила українському питанню значний резонанс у наукових колах Росії [Каковкіна, 1998, с. 1]. Ця подія прислужилася до того, що про українську науку заговорили в різних частинах імперії, більше того, заговорили і про несправедливе обмеження української мови. Згодом на сторінках Львівського “Літературно-наукового вісника” І. Франко помістив відгук професора з Чехії д-ра К. Кадлеца, який був учасником XI археологічного з'їзду. Дослідник зазначав, що недопущення української мови на з'їзд у Києві внесло у роботу з'їзду дисгармонію [Франко, 1900, с. 127; Берест, 2006, с. 14; Булик, 2007, с. 12]. Цей фрагмент ілюструє, що галицькі українці ставлять на одне з пріоритетних питань свою національну мову та культуру.

Під час функціонування XI–XIV Археологічних з'їздів розгорнулася боротьба галицьких учених на чолі з М. Грушевським за право вживання української мови як робочої мови з'їздів. Учені з Наукового товариства у зв'язку з цією заборонаю вживання української мови не брали

участі у археологічних з'їздах, але саме їхня діяльність забезпечила українському питанню на з'їздах значний громадський резонанс [Каковкіна, 1998, с. 14].

У 1900 р. у Парижі відбувся *XII Міжнародний конгрес передісториків, антропологів та археологів*. Львівських археологів на ньому представляв Ф. Вовк, який був офіційним делегатом від НТШ. Вовком було виголошено реферат М. Грушевського "Похоронні поля в Чехах". Принагідно зауважимо, що в цей період між Ф. Вовком та М. Грушевським існував досить серйозний конфлікт і двоє вчених впродовж трьох років не підтримували жодних стосунків, однак це не стало на перешкоді оприлюднення на міжнародному рівні результатів дослідження українськими археологами могильника у Чехах та Висоцьку, про які заговорила Європа. Текст виступу було передано Ф. Вовку через І. Франка [Франко, 1997, с. 91]. Принагідно зауважимо, що у сучасній літературі має місце інформація про те, що свій реферат про поле поховань в с. Чехи на Міжнародному конгресі у Парижі М. Грушевський виголосив самостійно [Білас, 2002, с. 153].

Підводячи підсумки, важливо звернути увагу на те, що розвиток львівської археології у XIX ст. відбувався в тому ж руслі, що й у Європі. Свідченням цього є участь львівських археологів у наукових з'їздах. Проблеми, які ставили ці дослідники на міжнародних зібраннях, були актуальними не лише для окремого регіону. Розвиток науки в період її зародження потребував обміну досвідом, обговорення методики досліджень, проблем датування та інших важливих питань, які є актуальними у всі часи розвитку археологічної науки. Важливо, що львівські дослідники мали змогу оприлюднювати результати своїх польових робіт, налагоджувати контакти з провідними європейськими вченими та установами, що сприяло розвитку львівської археології у XIX ст.

ЛІТЕРАТУРА

Бандрівський М.

- 1994 Археологічні зацікавлення Михайла Грушевського // "Михайло Грушевський". Збірник наукових праць і матеріалів Міжнародної ювілейної конференції, присвяченої 125-й річниці від дня народження Михайла Грушевського (Праці сесій, конференцій, симпозіумів, круглих столів НТШ у Львові. – Т.3). – Львів. – С. 43–49.

Берест Р.

- 2006 Внесок Івана Франка у розвиток археологічної науки в Галичині // АДЛУ. – Львів. – Вип. 9. – С. 11–16.

Білас Н.

- 2002 І. І. Шараневич та його внесок у розвиток археологічної науки // Археологія. – № 3. – С. 152–156.

Булик Н.

- 2007 Археологічна наука у Львові у XIX – на початку XX століття. – Автореф...дис. кандидата істор. наук. – Львів. – 20 с.

В Києві готуються до XI археологічного з'їзду

- 1899 // ЛНВ. – Львів. – Т. VI. – Кн. I. – С. 66.

Відкриття виставки археологічної

- 1885 // Діло. – № 95. – 10 вересня.

Вовк Ф.

- 1900 Археологічний конгрес у Києві 1899 // Матеріали до українсько-руської етнології –Т. 3. – С. 1–31

- 1909 Звістки і листи. Археологічний Конгрес у Києві у 1899 р. – Львів.

Головацький Я.

- 1871 Об исследовании памятников русской старины, сохранившихся в Галичине и Буковине // Труды первого археологического съезда в Москве в 1869 г. – Москва. – С. 219–242.

З археологічного з'їзду

- 1885 // Діло. – 15 вересня. – № 97.

З'їзд археологів...

1885 та виставка археологічна і етнографічна у Львові // Діло. – 11 серпня. – № 83–84.

З'їзд археологів у Галичі

1883 // Діло. – 19 липня.

Записки НТШ

1899 Т. XXXI–XXXII. – Львів.

Каковкіна О. М.

1998 Археологічні з'їзди другої половини XIX – початку XX ст. в Україні. Науковий та суспільно-політичний аспекти. – Автореферат дис...канд. іст. наук. – Дніпропетровськ. – 14 с.

Крип'якевич І.

2001 Михайло Грушевський. Життя і діяльність // Іван Крип'якевич у родинній традиції, науці, суспільстві. – Львів. – С. 233–255.

Крушельницька Л.

1998 Іван Франко і археологія // Постаті української археології. МДАПВ. – Львів. – Вип. 7. – С. 101–102.

Лех Я.

2006 З історії польсько-українських зв'язків в археології (кінець XVIII ст.–1939 р.) // АДЛУ. – Львів. – Вип. 9. – С. 17–53.

Пастернак Я.

1944 Старий Галич (Археологічно-історичні дослідження у 1850–1943 рр.). – Краків-Львів. – 219 с.

Съезд археологической...

1883 комісії в Галич // Слово. – Ч. 80.

Скирда В. В.

2003 Археологические исследования на Харьковщине в период подготовки к XII Археологическому съезду // Проблеми історії та археології України. Збірник матеріалів Міжнародної наукової конференції до 100-річчя XII Археологічного з'їзду в м. Харкові 25–26 жовтня 2003 р. – Харків. – С. 15–17.

Франко І.

1900 В справі XI археологічного з'їзду // ЛНВ. – Львів. – Т. X. – Кн. 5. – С. 127.

Франко І., Гнатюк В.

1899 Письмо до Комітету археологічного з'їзду у Києві 20.8.1899 “Справа участі делегатів Наукового Товариства ім. Шевченка у археологічному з'їзді” // ЛНВ. – Т. 7. – Кн. 9. – С. 197–198.

Франко О.

1997 Діяльність Федора Вовка в Науковому товаристві ім. Шевченка // З історії Наукового товариства імені Шевченка. Збірник доповідей і повідомлень наукових сесій НТШ у Львові. – Львів. – С. 84–101.

ЦДІАУ у Львові

Ф.192. – Оп.1. – Спр. 30. (Запрошення, телеграми про організацію у м. Львові з'їзду українських та польських археологів та виставки пам'яток давньої культури).

Чорновол І.

2005 Володимир Антонович, граф Войцех Дідушицький і Археологічний з'їзд у Львові 1885 р. // Wielokulturowe środowisko historyczne Lwowa w XIX i XX w. / Pod red. J. Maternickiego, L. Zaskilniaka. – Rzeszów. – Т. 3. – С. 212–230.

Abramowicz A.

1991 Historia archeologii polskiej XIX i XX wiek. – Warszawa – Łódź. – 206 с.

Blombergowa M.

1988 Polscy członkowie rosyjskich towarzystw archeologicznych (1839–1914). – Wrocław-Warszawa-Kraków-Gdańsk-Łódź. – 143 s.

Kostrzewski J.

1949 Dzieje polskich badań prehistorycznych. – Poznań. – 221 s.

Kronika Towarzystwa...

- 1876 Kronika Towarzystwa archeologicznego krajowego we Lwowie // Przegląd archeologiczny. – Lwów. – R. 1. – Z. II.

Laszak E.

- 2004 Działalność naukowa Aleksandra Czołowskiego (1865–1944). – Łódź. – 185 s.

Ossowski G.

- 1885 Zjazd archeologiczny we Lwowie // Biblioteka Warszawska. – T. IV. – S. 419–428.
1888 Sprawozdanie o wystawie archeologicznej we Lwowie w roku 1885 // Przegląd archeologiczny. – Lwów. – Z. IV. – S. 207–218.

Schneider A.

- 1877 Sprawozdanie z odbytego w Buda-Peszcie kongresu Archeologicznego w r. 1876 // Przegląd Archeologiczny. – Lwów. – T. I. – Z. 4. – S. 117–127.

Szaraniewicz I.

- 1870 O źródłach służących do głębszego poznania dziejów kraju ojczystego. Rzecz czytana na posiedzeniu oddziału Lwowskiego Towarzystwa Pedagogicznego dnia 15.IV. 1870. – Lwów. – S. 1–16.

Natalia BULYK

PARTICIPATION OF ARCHAEOLOGISTS FROM L'VIV IN ACADEMIC
CONGRESSES OF XIX CENTURY

The paper deals with the participation of archaeologists from L'viv in academic congresses of XIX century. Special attention is paid to participation of scientists from L'viv in archaeological congresses on the territory of Russian Empire, which were organized by count A. Uvarov. Boycott of XI Archaeological Congress in Kiev due to prohibition of reports on Ukrainian language, is emphasized.

Organizational aspect and results of Congress of Ukrainian and Polish archaeologists in L'viv in 1885 is shown. Preparation of the Congress was led by V. Didushyts'ki. Non archaeological congresses, that were concerned with archaeological problems, such as Congress of pedagogues in Kolomyia (1870), II Congress of doctors and naturalists in L'viv (1875), Congress of historians in L'viv (1890), are also analyzed.

Researchers of L'viv archaeological school took part in activity of scientific congresses in Central Europe, but ignore archaeological congresses in Russia because of political border between the Russian Empire and the Empire of Habsburgs.